

УРБОЕКОНОМІКА. ПРОБЛЕМИ СИНЕРГІЗМА І ДИВЕРСИФІКАЦІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ОПТИМАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ СТРУКТУР ЖКГ ТА БУДІВНИЦТВА УКРАЇНИ

М-TEST ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМЦІВ

Маковська К.Л.

Науковий керівник – Бурак О.М., канд. екон. наук, доцент

Діяльність українських підприємців пов'язана з великою кількістю перепон, подолати які можна за рахунок впровадження провідних методик допомоги малому бізнесу, а саме через складання М-тесту.

Тест малого бізнесу (М-Тест) розроблено та запроваджено в Україні нормами нової редакції Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» від 11.03.2004 № 308. М-Тест є складовою аналізу регуляторного впливу (АРВ).

Основна причина появи М-Тесту пов'язана з тим, що в усіх розвинених країнах світу мале і середнє підприємництво (далі - МСП) сьогодні визнається базовою ланкою та провідним чинником національних соціально-економічних систем.

Розвиток МСП в Україні переважно визнається як недостатній, проте цей висновок часто робиться на основі аналізу лише малих підприємств, тобто без урахування середнього бізнесу та ФОПів, що є методологічною помилкою і не дозволяє порівнювати показники з іншими країнами, зокрема з ЄС та США, в яких сектор МСП враховує у тому числі не лише фізичних осіб, зареєстрованих як приватні підприємці, але й осіб, що без реєстрації підприємцями здійснюють економічну діяльність на постійній основі.

У 2008 році в ЄС було затверджено Акт малого бізнесу (Small Business Act), що отримав власну назву Think Small First («Спочатку думай про малих»)[1]. Принципи «Think Small First» [1]:

- створити середовище, в якому підприємці та сімейні підприємства можуть процвітати і підприємництво винагороджується;
- гарантувати, що чесні підприємці, які зіткнулися з банкрутством, швидко отримують другий шанс на початок підприємницької діяльності;
- розробляти акти державного регулювання відповідно до принципу «Спочатку думай про малих»;

- зробити органи державної влади сприйнятими до потреб МСП;
- адаптувати інструменти державної політики до потреб МСП — сприяти участі МСП у державних закупівлях і ширше використовувати можливості державної допомоги для малого та середнього бізнесу;
- полегшити доступ МСП до фінансування та забезпечити розвиток законодавства і бізнес-середовища, які сприяють своєчасним розрахункам у комерційних операціях;
- допомогти МСП отримати більшу користь від можливостей єдиного ринку ЄС;
- сприяти підвищенню кваліфікації в МСП і всіх форм інновацій;
- надати можливість МСП перетворити екологічні виклики на бізнес-перспективи;
- заохочувати і підтримувати МСП щодо отримання вигод з росту ринків.

Структура тесту малого бізнесу[1]:

1. Консультації з представниками мікро- та малого підприємництва щодо оцінки впливу регулювання.
2. Вимірювання впливу регулювання на суб'єктів малого підприємництва (мікро- та малі).
3. Розрахунок витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання:
 - Оцінка «прямих» витрат суб'єктів малого бізнесу на виконання регулювання;
 - Оцінка вартості адміністративних процедур суб'єктів малого бізнесу щодо виконання регулювання та звітування;
 - Бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів малого бізнесу.
4. Розробка корегуючих (пом'якшувальних) заходів для малого бізнесу щодо запропонованого регулювання.

Ключові принципи М-Тесту в Україні:

1. Правила проектування державних регулювань мають відбуватися відповідно до принципу «Спочатку думай про малих»;
2. Зробити державні адміністрації сприятливими до потреб МСП;
3. Адаптувати інструменти державної політики до потреб МСП.

Таким чином, М-Тест є важливою частиною у регулюванні діяльності малого та середнього бізнесу, допомагає співробітництву дер-

жави та МСП, а також він забезпечує зменшення витрат малого бізнесу на виконання державного регулювання.

Список використаних джерел

1. Посібник з використання. Тест малого підприємництва (М-тест) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.drs.gov.ua/press-room/posibnyk-z-vykorystannya-test-malogo-pidpryemnytstva-m-test/>

РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

Винник В.С.

Науковий керівник – Волгіна Н.О., ст. викладач

Банківський сектор належить до важливих інфраструктурних елементів ринкової економіки. Будучи частиною фінансового ринку, банки виконують важливу макроекономічну функцію – перерозподіляють вільні капітали між учасниками ринку, забезпечуючи ефективний розподіл фінансових ресурсів між сферами та суб'єктами економіки. Тому стабільність функціонування банків та їх ризикобезпечність вкрай важливі для економіки.

Сучасне внутрішнє та зовнішнє бізнес-середовище суб'єктів, що здійснюють банківську діяльність, характеризується нестабільністю та важкопрогнозованістю, що призводить до збільшення ризиків. За цих умов підвищення ефективності управління діяльністю та стабільність розвитку банківського сектора неможливі без активного використання ризик-менеджменту як складової частини системи управління комерційним банком.

Ризик-менеджмент комерційного банку - це система управління ризиками, яка передбачає використання методів та інструментів, спрямованих на ідентифікацію ризиків, оцінку ймовірності їх прояву, розміру можливих фінансових втрат, зменшення негативного впливу на стійкість.

В теорії ризик-менеджменту ризик розглядається як потенційне відхилення фактичних результатів від запланованих. При цьому ризик-менеджмент передбачає управління як негативними, так і позитивними наслідками проявів ризику. Завдання управління в першому випадку зводиться до мінімізації втрат, а в другому – використання позитивних наслідків для збільшення вигоди. Таким чином, система ризик-менеджменту повинна бути спрямована на досягнення необхідного балансу між отриманням прибутку (позитивні наслідки) і скороченням збитків (негативні наслідки).

Більшість комерційних банків України сьогодні належать до установ з іноземним капіталом, відповідно система управління здійс-